



મહારાવ ભારમલજી-પ્રતિબોધક

શ્રી કલ્યાણસાગરસૂરિ

—શ્રી માતીલાલજી કમાનંદજી

ક્ષેમસાગર, શિવોદધિસૂરિ, શિવસિંધુરાજ, કલ્યાણાખિષ જેવાં વિવિધ નામોથી વર્ણવાયેલા ‘જંગમતીર્થ’, ‘યુગપ્રધાન’, ‘જગદ્ગુરુ’ આદિ ગૌરવપદોથી અન્વિત એવી ઉપમાઓથી ધિરદાવાયેલા શ્રી કલ્યાણસાગર કચ્છના મહારાવ ભારમલજીના પ્રતિબોધક તરીકે ઉજ્જવળ કીર્તિ પામ્યા છે. એમના આ પ્રતિબોધથી કચ્છમાં અચલગચ્છનો પાયો સુદઢ થયો. એટલું જ નહિ રાજ્યાશ્રય મળવાથી અચલગચ્છ કચ્છમાં ફૂલતો ફાલતો રહ્યો.

વઢિયાર પ્રદેશ અંતર્ગત લોલડા ગામમાં શ્રીમાલવંશીય ‘કોઠારી’ ઉપનામ ધરાવતા કુળના શ્રેષ્ઠી નાનિંગની ભાર્યા નામિલદેવીની :કૂખે વિ. સં. ૧૬૩૩ માં ગૈશાખ સુદી ૬ ના દિને આ મહાપુરુષનો જન્મ થયો. તેમનું પૂર્વાશ્રમનું નામ કોડનકુમાર હતું. તેમની માતાએ સ્વપ્નમાં ઉગતા સૂર્યને નીરખ્યો, તેથી દૈવીપુત્ર જન્મવાનો છે એમ બાણીને એવું નામ રખાયું. તે વખતમાં વિચરતા અચલગચ્છાધિપતિ શ્રી ધર્મભૂતિ-સૂરિએ તેજસ્વી રત્ન પારખી લઈને જૈન શાસનના મહિમાને ઉજ્જવળ બનાવવા અનેક પ્રયત્નો બાદ, માતા પાસેથી આ પુત્ર લઈને ધોળકામાં વિ. સં. ૧૬૪૨ માં ફાગણ સુદી ૪, શનિવારના દિવસે દીક્ષા આપી ‘કલ્યાણસાગર મુનિ’ તરીકે તેમનું નામકરણ કયું. ૧૬૪૪ ના મહાસુદી ૫ ના દિને વડી દીક્ષા આપવામાં આવી. તે પછી વિ. સં. ૧૬૪૬ ના મહા સુદી ૬, રવિવારના દિને અમદાવાદ નગરમાં તેમને આચાર્ય પદવીથી વિભૂષિત કરવામાં આવ્યા. ૧૬૭૧ માં ગુરુદેવ ધર્મભૂતિસૂરિ કાળધર્મ પામતાં, ૧૬૭૧ ના પોષ વદી ૧૧ ના શ્રી કલ્યાણસાગરસૂરિને ગચ્છનાયક પદે વિભૂષિત કરવામાં આવ્યા, અને તેઓ અચલગચ્છનાયક પદ્ધર બન્યા.

તે વખતે મહામહોપાધ્યાય રત્નસાગરજી આદિ રત્નાધિક હોવા છતાં, ધર્મભૂતિ-સૂરિના અનુગામીની પસંદગી અનેખી હતી. ૧૬૭૨ ની સાલમાં ઉદયપુરના શ્રી સંઘે તેમની યુગપ્રધાનપદ વડે વિભૂષિત કર્યા. આવા સર્વોચ્ચ સન્માનને મેળવનાર આ આચાર્ય છેલ્લી વિભૂતિ જ હતા એમ ગણાય.

શ્રી આર્ય કલ્યાણ ગૌતમ સ્મૃતિ ગ્રંથ



શ્રી કલ્યાણસાગરસૂરિના ઉપદેશથી જામનગરના મંત્રી-યુગલ બંધુઓ દ્વારા થયેલી વિશેષ તીર્થયાત્રા, સંઘયાત્રા, અને દરેક સ્થાને સંઘ પસાર થાય, ત્યાં અમારિ તથા સાધર્મિક ઉન્નતિ અને સાત ક્ષેત્રની વૃદ્ધિ અદિની સુવાસ પણુ અમર છે.

ભારતને ખૂણે ખુણે સંઘો, મંદિરો, નાનાં મોટાં ધાર્મિક કાર્યો, તીર્થોના જીર્ણોદ્ધારો, પ્રાણપ્રતિષ્ઠાઓ, તીર્થરક્ષા, સાધમિકોને સહાયતા, વેપાર, ધંધા તેમ અન્ય રીતે બધા સાધમિકોને સ્થિર કરાવી, આગ્રાના કુરપાલ-સોનપાલ તથા જામનગરના વર્ધમાન શાહ, પદમશી શાહ, રાજસિંહ શાહ, નેણશી શાહ, સોમા શાહ, આદિએ અનેક પુણ્ય કાર્યો કરીને લીધું હતું; એટલું જ નહિ, જામનગરની પ્રતિષ્ઠા વખતે દશ હજારથી વધુ બ્રાહ્મણોને તેમ જ સમસ્ત નગરને દાન-સોજનની ગંગાથી પાવન કરવામાં આવ્યા હતા. આમ સંઘ લક્ષિતના ઇતિહાસમાં સાચા અર્થમાં અનેકાંતવાદી એવા જૈન ધર્મની છાપ બધા પર જે વિશેષ થઈ, તે કટ્યાણુગુરુના ઉપદેશનું પરિણામ હતું. આનું વર્ણન કવિ સૌભાગ્યસાગર ગણિએ ‘લીલાધર રાસ’માં સંઘનું વિસ્તૃત વર્ણન કરતાં કયું છે.

શ્રી કલ્યાણસાગરસૂરિના ઉપદેશથી અનેક ઉલ્લેખનીય પ્રસંગો થયા. ધારશીલાઈ વૅરાચે ભૂજમાં અચલગચ્છનો ઉપાશ્રય બંધાવ્યો અને ૧૬૬૩ માં ભૂજમાં શ્રી સંઘે ચિંતામણિ પાશ્વનાથ જિનાલયનું નિર્માણ, વિ. સં. ૧૬૭૫ માં વૈશાખ સુદી ૧૩, શુક્રવારે શત્રંજય ટૂંકમાં ચૌમુખજી જિનાલય અમદાવાદના શ્રી શ્રીમાલી રાજજીદેના પુત્રોએ બંધાવેલ છે.

વિ. સં. ૧૯૮૩ માં મહા સુદી ૧૩, સોમવારે ગિરિરાજ પર શ્રી ચંદ્રપ્રભ સ્વામી
જિનાલયનો જીર્ણોદ્ધાર અમદાવાદનાં શ્રાવિકા હીરબાઈએ કરાવેલ, તે સાથે કુંડ પણ
અંધાવેલ છે.

જાંભાતમાં વિ. સં. ૧૯૮૩ માં પાર્શ્વનાથજી આદિ પાંચ સ્ફટિકનાં બિંબો શ્રેષ્ઠી પદ્મસિંહે પ્રતિષ્ઠિત કર્યા અને કલ્પસૂત્રોની સુવર્ણાક્ષરી પાંચ પ્રતો લખાવી, મોતીમય પંઠાઓ સાથે અર્પણ કરી.

વિ. સં. ૧૬૮૬ માં ચૈત્ર સુદી પુનમને દિને શત્રુંજય તીર્થે અદ્વયુદ્ધના મંદિરને
જીર્ણોદ્ધાર, ૧૭૦૨ ના માગસર સુદી ૬ ના દિવસે શુકવારે, દીવ બંદર પ્રતિષ્ઠા મંત્રીશ્રી
કમલશીએ કરેલી છે. પુરહાનપુરમાં પણ ૧૬૬૭ માં ગૌશાખ વદી ૨, ગુરુવારના રોજ
પ્રતિષ્ઠા થયેલ.

આગ્રાના જિનાલયમાં જૈન મૂર્તિને માટે લય ઉત્પન્ન થયો અને સમસ્ત જૈન સમાજ લયમાં આવી ગયો, ત્યારે બાદશાહના હુકમને પડકારવા માટે જૈન સમાજની



શ્રી આર્ય કલ્યાણ ગૌતમ સ્મૃતિ ગ્રંથ

વિનંતિથી પૂજ્યશ્રી પોતાની વિદ્યાથી અને શાસનદેવીની કૃપાથી ચમત્કાર બતાવી બાદશાહને ધર્મરક્ષક બનાવી પ્રતિબોધિત કર્યા. આમ તે વખતે ધર્મ તેમજ સંઘ પર આવતા ભયો નિવાર્યા. વિધર્મી રાજાઓ અને બાદશાહોને અને બીજા મોટા પુરુષોને પોતાના ઉમદા ચારિત્રથી ચમત્કૃત કરી ધર્મની રક્ષા માટે તમામ કરી છૂટવા અને ખપી જવા લાગી તૈયાર તેવા દીર્ઘલક્ષી પ્રતિભાસંપન્ન ગચ્છાધીશો મહારાવ જેવાને પણ ધર્મસન્મુખ કરી શક્યા અને તેમને સખ્ત વ્યસનથી મુક્ત કરાવી શક્યા, તેવા મૈત્રીભાવ અવતરક રત્નતુલ્ય આચાર્યો આપણને સદાય વંદનીય છે.

તેમનો વિશાળ શિષ્ય-શિષ્યા સમુદાય હતો. સાહિત્ય ખેડાણમાં તેઓ અગ્રેસર હતા. તેમના અનેક ગ્રંથો આજે પણ અદ્વિગટ રહેલા છે. તેમના પછી સાધુ-સાધ્વી સમુદાય અદ્ય રહ્યો અને ગોરજી સંજ્યા વધતી ગઈ, એ પરિવર્તન થયેલું હતું. ૮૫ વર્ષની પૂણ વયે વિ. સં. ૧૭૧૮ માં સાધારણ માંદગી લોગવી ગુરુરાજ સ્વર્ગે સિધાવ્યા. આજે તેમનું અંતિમ સ્થાન સ્તૂપરૂપે અમર છે. તેમની પછી ‘સાગર’ એ સાધુઓનું બિરૂદ કાયમ થયેલું છે.

*

*

*

ભગવાન મહાવીરનો સંદેશ અને તેમના જીવન સંબંધી વધુમાં વધુ માહિતી મેળવવાનું કાર્ય આપણા માટે જ નહીં, પરંતુ સારા ચે વિશ્વ માટે મહત્વનું છે. ‘અહિંસાપરમો ધર્મ’ નો સંદેશ તેમના અનુભવ અને તપસ્યાનું ફળ છે. ભગવાન મહાવીરના જીવન પરથી, ખ્યાલ આવે છે કે, થોડા તપસ્યા કર્યા પછી પણ તેઓ માત્ર તપસવી જ રહ્યા ન હતા અથવા તો પ્રાણીઓના સુખ-દુઃખ પ્રતિ ઉદાસીન થઈ ગયા ન હતા. બીજાઓ પ્રતિ તેમનો આત્મા દયાળુ અને સહૃદયી રહ્યો હતો. આવા સહાનુભૂતિપૂર્ણ સ્વભાવને કીધે પ્રાણીઓના સુખ-દુઃખ માટે, કલ્યાણ માટે તેમણે બિંદુ ચિંતન કર્યું હતું.

—ડૉ. રાજેન્દ્ર પ્રસાદ

*

*

*

ભગવાન મહાવીરનો સંદેશ કોઈ ખાસ કોમ કે જાત માટે નહીં પણ સારા ચે વિશ્વ માટે છે. જે માનવી મહાવીરના ઉદ્દેશ અનુસાર ચાલે, તો પોતાના જીવનને આદર્શ બનાવી શકે છે. જગતમાં સુખ અને શાંતિ ત્યારે જ પ્રાપ્ત થાય છે, જ્યારે આપણે તેમના બતાવેલા માર્ગ ઉપર ચાલીએ.

—ચક્રવર્તી રાજગોપાલાચારી

